

รายการ 30 นาทีคดีปกครอง

ผู้ให้สัมภาษณ์

คุณมนัสกาญจน์ เครือสุวรรณ
วิทยากรจากสำนักงานศาลปกครอง

บันทึกเทป

วันที่ 12 ธันวาคม 2567

เวลา 11.15 น.

ออกอากาศ

วันอังคารที่ 11 กุมภาพันธ์ 2568

เวลา 21.00 น. – 21.30 น.

หัวข้อ

“ป่วยจิตเภท” ให้พ้นสภาพการเป็นนักศึกษา
แพทย์ และให้รับปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิตแทน
ชอบแล้วหรือไม่!?

30 นาทีคติปกครอง

ตอนที่ 553 สารความรู้เกี่ยวกับศาลปกครองและคติปกครองที่น่าสนใจ

Jingle เปิดรายการ

ช่วงที่ 1

ผู้ดำเนินรายการ สวัสดีค่ะคุณผู้ฟัง พบกับรายการ “30 นาทีคติปกครอง” รายการที่จะนำสารความรู้เกี่ยวกับศาลปกครองและเรื่องราวคติปกครองที่น่าสนใจมาเล่าสู่กันฟังเป็นประจำทุกวันอังคารตั้งแต่เวลา 3 หุ่่ม - 3 หุ่่มครึ่ง ทางสถานีวิทยุรัฐสภาแห่งนี้ และเช่นเคย ก่อนที่จะนำท่านผู้ฟังเข้าสู่คติปกครองที่น่าสนใจ ในช่วงนี้เราไปรับฟังสารคดีสั้นของศาลปกครองกันก่อนค่ะ

สารคดีสั้นศาลปกครอง.....

ช่วงที่ 2

ผู้ดำเนินรายการ ตัวอย่างคติปกครองที่วิทยากรของเราหยิบยกมาพูดคุยกันในวันนี้ เป็นเรื่องราวเกี่ยวกับการเจ็บป่วยที่ส่งผลกระทบต่อการศึกษาเล่าเรียน ในคณะแพทยศาสตร์ค่ะ ซึ่งเป็นกรณีเกี่ยวกับการออกคำสั่งให้นักศึกษาแพทย์รายหนึ่งพ้นสภาพจากการเป็นนักศึกษาหลักสูตรแพทยศาสตรบัณฑิต และอนุมัติปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิตให้แก่ศึกษารายดังกล่าว เนื่องจากมีปัญหาด้านสุขภาพเกี่ยวกับการควบคุมอารมณ์และบุคลิกภาพ ประเด็นที่เราจะคุยกันอยู่ตรงนี้จะว่า คำสั่งให้พ้นสภาพการเป็นนักศึกษาแพทย์ มีเหตุผลความจำเป็นและชอบด้วยกฎหมายแล้วหรือไม่ รายละเอียดของคติปกครองเรื่องนี้ เป็นอย่างไร วันนี้ คุณมนัสกาญจน์ เครือสุวรรณ วิทยากรจากสำนักงานศาลปกครอง จะมาให้ความรู้ผ่านอนุทนายคดีปกครองเรื่องนี้ค่ะ สวัสดีค่ะ

คุณมนัสกาญจน์ สวัสดีคุณนันทปภัทร และสวัสดีคุณผู้ฟังค่ะ

ผู้ดำเนินรายการ เรื่องราวของคดีนี้มีที่มาที่ไปอย่างไรคะ

คุณหมั่นสกาญจน์ คดีนี้ ผู้ฟ้องคดีเป็นนักศึกษาแพทย์ หลักสูตรแพทยศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยแพทย์แห่งหนึ่งค่ะ

ซึ่งผู้ฟ้องคดีเรียนแพทย์หลักสูตร 6 ปี แต่เมื่อผู้ฟ้องคดีศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 3 ก็เริ่มรู้สึก ว่า ตนเองไม่ค่อยมีสมาธิในการเรียน มีอาการหลับบ่อย และคิดว่าอาจป่วยด้วยโรคสมาธิสั้น จึงได้ไปปรึกษากับจิตแพทย์ที่หน่วยบริการให้คำปรึกษาด้านจิตเวช ซึ่งเป็นหัวหน้าภาควิชา จิตเวชศาสตร์ ได้วินิจฉัยว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นโรคสมาธิสั้น และให้รักษาด้วยยาควบคุมอารมณ์ และแนะนำให้ปรับบุคลิกภาพค่ะ

ผู้ดำเนินรายการ ภายหลังจากรักษาแล้วผู้ฟ้องคดีอาการดีขึ้นไหมคะ

คุณหมั่นสกาญจน์ ยังไม่ดีขึ้นค่ะ เพราะผู้ฟ้องคดีไม่ได้เข้ารับการรักษาอย่างต่อเนื่อง ที่หน่วยบริการให้คำปรึกษาด้านจิตเวช เนื่องจากผู้ฟ้องคดีเห็นว่าการรักษาดังกล่าวไม่ทำให้อาการดีขึ้นและทำให้เกิดภาพหลอนถึงขนาดมีความคิดฆ่าตัวตาย รวมถึงมีพฤติกรรม ก้าวร้าวและรุนแรง และเห็นว่าจิตแพทย์ที่หน่วยบริการให้คำปรึกษาด้านจิตเวชมีอคติกับผู้ฟ้องคดีที่ประสงค์จะเปลี่ยนยารักษาและเปลี่ยนจิตแพทย์คนใหม่

ทำให้การเรียนในชั้นปีที่ 4 ผู้ฟ้องคดียังคงมีปัญหาเรื่องความคิด การตัดสินใจ และการควบคุมอารมณ์ และในชั้นปีที่ 5 ผู้ฟ้องคดีสอบไม่ผ่านเกณฑ์การปฏิบัติงานในบางวิชา เช่น กุมารเวชศาสตร์ โสตนาสิก สูติศาสตร์และนรีเวชวิทยา และศัลยศาสตร์ ค่ะ

อาจารย์จากภาควิชาอายุรศาสตร์ก็ได้แนะนำให้ผู้ฟ้องคดีกลับไปรักษาต่อ นะคะ ผู้ฟ้องคดีจึงเปลี่ยนไปรับการรักษากับจิตแพทย์ ที่เป็นอาจารย์จากภาควิชาจิตเวชศาสตร์ ซึ่งจิตแพทย์รายนี้ มีความเห็นว่า ผู้ฟ้องคดีมีทัศนคติไม่ดีกับคนรอบข้างเนื่องจากรู้สึก ว่าไม่ได้รับความเป็นธรรม มีความคิดว่าคนส่วนใหญ่ไม่รับฟังเหตุผล ปฏิเสธอาการหูแว่วและ ภาพหลอน นอนไม่ค่อยหลับ และมีความรู้สึกเครียดที่ต้องเรียนซ้ำชั้นปีที่ 5 และได้วินิจฉัยว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นโรคสมาธิสั้น และอาจมีอาการผิดปกติทางบุคลิกภาพ จึงได้นัดติดตามเพื่อ รักษาอาการของผู้ฟ้องคดีอย่างต่อเนื่องค่ะ

ผู้ดำเนินรายการ หลังจากเปลี่ยนจิตแพทย์ผู้ทำการรักษาแล้ว อาการของผู้ฟ้องคดี เป็นอย่างไรบ้างคะ

คุณหมั่นสกาญจน์ หลังจากนั้น ขณะผู้ฟ้องคดีศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 6 และได้ขึ้นปฏิบัติงาน ในภาควิชาอายุรศาสตร์และภาควิชากุมารเวชศาสตร์ แพทย์ที่เป็นผู้ประเมินผลการ

ปฏิบัติงานของผู้ฟ้องคดีมีความเห็นว่า ผู้ฟ้องคดีมีปัญหาเรื่องการประยุกต์ใช้ความรู้ทางการแพทย์ มีบุคลิกภาพแตกต่างจากคนทั่วไปค่ะ

ซึ่งคณะกรรมการปฏิบัติงานด้านให้คำปรึกษาร่วมกับแพทย์ผู้ทำการรักษาได้วินิจฉัยว่า ผู้ฟ้องคดีป่วยเป็นโรคจิตเภท ประเภทหวาดระแวง และมีพฤติกรรมที่อาจจะเป็นความเสี่ยงต่ออันตรายที่จะเกิดกับผู้ป่วย จึงเห็นควรให้ผู้ฟ้องคดีพักการเรียนเป็นเวลา 6 เดือน เพื่อทำการรักษาอย่างต่อเนื่อง และจะประเมินความพร้อมในการกลับเข้าศึกษาอีกครั้งค่ะ

ในขณะที่เดียวกันคณะกรรมการประจำคณะแพทยศาสตร์ ได้มีการประชุมและมีมติว่า กรณีของผู้ฟ้องคดีอาจเป็นอุปสรรคและอาจก่อให้เกิดปัญหาในการปฏิบัติงานต่อไปในอนาคต จึงเสนอให้ยุติการศึกษาในหลักสูตรแพทยศาสตรบัณฑิต และให้มีสิทธิขอรับปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตรการแพทย์ โดยให้เสนอเรื่องไปยังมหาวิทยาลัย และให้ระงับการขึ้นปฏิบัติงานทางคลินิกของผู้ฟ้องคดีไว้ก่อนค่ะ

ในขณะนั้นคณะกรรมการปฏิบัติงานทางด้านให้คำปรึกษาได้มีมติให้บังคับรักษาผู้ฟ้องคดี ซึ่งผู้ฟ้องคดีและผู้ปกครองได้ให้ความยินยอมรับการรักษาด้วยยาชนิดฉีดและชนิดกิน แต่เนื่องจากผู้ฟ้องคดีได้รับผลข้างเคียง โดยมีอาการกระสับกระส่าย แพทย์จึงได้ให้ยาแก้อาการผลข้างเคียง เมื่อครบกำหนดเวลาพักการเรียน ผู้ฟ้องคดีได้ยื่นเรื่องขอพักการเรียนต่อ เพื่อรอเข้าเรียนใหม่ปีการศึกษาต่อไปค่ะคุณนันทปภัทร

ผู้ดำเนินรายการ แล้วหลังจากนั้น ผู้ฟ้องคดีได้กลับเข้าไปเรียนต่อใหม่คะ

คุณมนัสกาญจน์ หลังจากนั้น คณะกรรมการพิจารณาการผันสภาพการเป็นนักศึกษาได้ประชุมและมีมติให้ ผู้ฟ้องคดีกลับเข้าศึกษาต่อในคณะแพทยศาสตร์ค่ะ

แต่ว่ามีเงื่อนไขหลายประการเลยที่เดียวค่ะ กล่าวคือ ผู้ฟ้องคดีต้องเข้ารับการรักษาอย่างต่อเนื่อง ต้องมีผลการศึกษาไม่ต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนด และจะต้องผ่านการประเมินผลการขึ้นปฏิบัติงาน รวมทั้งความเหมาะสมในการเป็นแพทย์ค่ะ ซึ่งผู้ฟ้องคดีและมารดาก็ได้ลงนามรับทราบเงื่อนไขการกลับเข้าศึกษาต่อและหลักเกณฑ์การประเมินดังกล่าวด้วยแล้วค่ะ

เมื่อผู้ฟ้องคดีได้กลับเข้าปฏิบัติงานในภาควิชาอายุรศาสตร์ ภาควิชากุมารเวชศาสตร์ และภาควิชาศัลยศาสตร์ แล้ว ปรากฏว่าผลการประเมินของผู้ฟ้องคดีไม่ผ่านเกณฑ์การประเมินความเหมาะสมในการเป็นแพทย์ ตามเงื่อนไขที่กำหนดค่ะ

คุณบดีคณะแพทยศาสตร์จึงได้มีหนังสือถึงอธิการบดี แจ้งมติที่ประชุมของคณะกรรมการประจำคณะแพทยศาสตร์ว่า ปัญหาความเจ็บป่วยของผู้ฟ้องคดีน่าจะเป็น

อุปสรรคและอาจก่อให้เกิดปัญหาในการปฏิบัติงานในวิชาชีพแพทย์ต่อไปในอนาคต จึงสมควรให้ยุติการศึกษาต่อในหลักสูตรแพทยศาสตรบัณฑิต โดยให้มีสิทธิขอรับปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การแพทย์

ซึ่งต่อมาสภามหาวิทยาลัยได้อนุมัติปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การแพทย์ให้ผู้ฟ้องคดี และให้ผู้ฟ้องคดีพ้นสภาพจากการเป็นนักศึกษาหลักสูตรแพทยศาสตรบัณฑิต

ผู้ดำเนินรายการ แล้วผู้ฟ้องคดีเห็นด้วยกับผลการประเมินดังกล่าวไหมคะ

คุณหมั่นสกาญจน์ แน่แน่นอนค่ะว่า ผู้ฟ้องคดีไม่เห็นด้วย จึงได้ยื่นหนังสือขอความเป็นธรรมต่อสภามหาวิทยาลัย และอธิการบดี แต่ก็ไม่เป็นผลค่ะ

ซึ่งผู้ฟ้องคดีก็ยังไม่ยอมแพ้ค่ะ ผู้ฟ้องคดีได้ขอให้โรงพยาบาลรัฐอีก 2 แห่ง ออกหนังสือรับรองการตรวจสภาพจิตให้แก่ผู้ฟ้องคดี ซึ่งโรงพยาบาลแห่งแรกคณะจิตแพทย์มีความเห็นสรุปว่า ผู้ป่วยมีปัญหาทางด้านควบคุมทางด้านอารมณ์และพฤติกรรม ซึ่งอาจส่งผลต่อการปฏิบัติหน้าที่การทำงาน ควรได้รับการติดตามประเมินเป็นระยะจากจิตแพทย์ต่อไป โดยอาจกลับไปรับการรักษาต่อเนื่องจากภาควิชาจิตเวชศาสตร์ ของมหาวิทยาลัย เพื่อประโยชน์ต่อตัวผู้ป่วยและญาติต่อไป

ส่วนโรงพยาบาลแห่งที่สองแพทย์ระบุว่า ผู้ฟ้องคดีได้มารับการตรวจที่ห้องตรวจโรคจิตเวชและยาเสพติด โดยแพทย์มีความเห็นว่าสุขภาพทั่วไปอยู่ในเกณฑ์ปกติ

กรณีดังกล่าวทำให้ผู้ฟ้องคดีเห็นว่าตนเองมีอาการปกติและไม่ได้เป็นโรคจิตเภทแต่อย่างใด การเข้ารับการรักษาจากภาควิชาจิตเวชศาสตร์ ของมหาวิทยาลัยแพทย์ที่พิพาทจึงเป็นการรักษาที่ผิดพลาด ไม่เป็นไปตามหลักมาตรฐานของการรักษาทางจิตเวช มีการกลั่นแกล้ง กล่าวหาว่าผู้ป่วยเป็นโรคจิตเภทจนต้องพ้นจากการเป็นนักศึกษาแพทย์

ฉะนั้น การที่สภามหาวิทยาลัยมีมติอนุมัติปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิตให้ผู้ฟ้องคดี และให้ผู้ฟ้องคดีพ้นสภาพจากการเป็นนักศึกษาหลักสูตรแพทยศาสตรบัณฑิต จึงเป็นการกระทำที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ผู้ฟ้องคดีจึงยื่นฟ้องคดีต่อศาลแพทยศาสตรศาลมหาวิทยาลัย และอธิการบดี เป็นผู้ถูกฟ้องคดีที่ 1 - ที่ 3 ตามลำดับ ต่อศาลปกครองคณะคุณันท์ปภัทร

ผู้ดำเนินรายการ เมื่อคดีมาถึงศาลปกครองแล้ว ศาล เห็นควรวินิจฉัยในประเด็นใดบ้างคะ

คุณมหัสสกาญจน์ คดีนี้มีประเด็นปัญหาที่ศาลฯ ต้องพิจารณา คือ มติของสภามหาวิทยาลัยที่อนุมัติปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การแพทย์ ให้แก่ผู้ฟ้องคดี และให้ผู้ฟ้องคดีพ้นสภาพจากการเป็นนักศึกษาหลักสูตรแพทยศาสตรบัณฑิต เป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ ค่ะ

ศาลฯ ได้พิจารณามีข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้อง คือ ข้อบังคับมหาวิทยาลัย ว่าด้วยการศึกษาระดับอนุปริญญาและปริญญาตรี ซึ่งใช้บังคับในขณะที่เกิดคดีพิพาท ที่กำหนดว่าการพิจารณาให้ได้อนุปริญญาหรือปริญญา นักศึกษาจะต้องมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้ 1. สอบผ่านรายวิชาและเกณฑ์อื่น ๆ ครบตามหลักสูตร 2. ได้แต้มเฉลี่ยสะสมไม่ต่ำกว่า 2.00 และ 3. เป็นผู้มีความประพฤติดีเหมาะสมแก่ศักดิ์ศรีแห่งอนุปริญญาหรือปริญญานั้น ค่ะ

ซึ่งหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การแพทย์ ได้กำหนดให้นักศึกษาหลักสูตรแพทยศาสตรบัณฑิต หรือทันตแพทยศาสตรบัณฑิต ซึ่งได้ศึกษาครบตามเกณฑ์ที่ได้กำหนดไว้ตามหลักสูตรนี้ และไม่ประสงค์หรือไม่สามารถจะศึกษาต่อจนสำเร็จปริญญาแพทยศาสตรบัณฑิตหรือทันตแพทยศาสตรบัณฑิต มีศักดิ์และสิทธิที่จะได้รับปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การแพทย์ ค่ะคุณหมันท์ปภัทร

ผู้ดำเนินรายการ แล้วศาลฯ เห็นว่า มติของสภามหาวิทยาลัยที่อนุมัติปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต ให้แก่ผู้ฟ้องคดี และให้ผู้ฟ้องคดีพ้นสภาพจากการเป็นนักศึกษาแพทย์ เป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายหรือเปล่าคะ

คุณมหัสสกาญจน์ ศาลปกครองสูงสุดพิจารณาแล้วเห็นว่า คณะแพทยศาสตรมหาวิทยาลัยที่พิพาท มีความประสงค์ให้ผู้ฟ้องคดีได้รับการรักษาและเยียวยาฟื้นฟูอาการป่วยของตนอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งยังได้ให้โอกาสในการกลับเข้าศึกษาต่อในคณะแพทยศาสตร์ได้อย่างมีเงื่อนไข หลังจากที่ได้มีการพักการศึกษาเพื่อให้ผู้ฟ้องคดีเข้ารับการรักษา ตัวเองอย่างต่อเนื่องค่ะ

เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า ผู้ฟ้องคดีไม่ผ่านเกณฑ์การประเมินตามเงื่อนไข และคณะกรรมการประจำคณะแพทยศาสตร์มีมติยืนยันว่า ปัญหาความเจ็บป่วยด้วยโรคจิตเภทของผู้ฟ้องคดี น่าจะเป็นอุปสรรคและอาจก่อให้เกิดปัญหาในการปฏิบัติงานในวิชาชีพแพทย์ต่อไปในอนาคต จึงสมควรให้ยุติการศึกษาต่อในหลักสูตรแพทยศาสตรบัณฑิต และให้มีสิทธิรับปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การแพทย์

ฉะนั้น การที่สภามหาวิทยาลัยมีมติอนุมัติปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตรการแพทย์ให้แก่ผู้ฟ้องคดี และให้ผู้ฟ้องคดีพ้นสภาพจากการ เป็นนักศึกษาหลักสูตรแพทยศาสตรบัณฑิต จึงเป็นการใช้ดุลพินิจโดยชอบด้วย กฎหมาย คำสั่งดังกล่าวจึงชอบด้วยกฎหมายแล้ว ค่ะคุณนันทน์ปภัทร

ผู้ดำเนินรายการ แล้วกรณีที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า มีการรักษาที่ผิดพลาด กล่าวหาว่า ผู้ฟ้องคดีป่วยเป็นโรคจิตเภทจนต้องพ้นจากการเป็นนักศึกษาแพทย์ ศาลฯ มีความเห็นในประเด็นนี้อย่างไรคะ

คุณหมั่นสกาญจน์ ในประเด็นนี้ศาลปกครองสูงสุดพิเคราะห์แล้วเห็นว่า ข้อเท็จจริง ในสำนวนคดีไม่ปรากฏว่า แพทย์จากภาควิชาจิตเวชศาสตร์ ของมหาวิทยาลัยแพทย์ ที่พิพาท มีข้อขัดแย้งกับผู้ฟ้องคดีรุนแรงจนถึงขนาดมีมูลเหตุจูงใจที่จะกลั่นแกล้งผู้ฟ้องคดี โดยการรักษาที่ต่ำกว่ามาตรฐานหรือกลั่นแกล้งให้ผู้ฟ้องคดีพ้นสภาพจากการเป็นนักศึกษาแพทย์ ประกอบกับการรักษาของแพทย์มีจรรยาบรรณทางวิชาชีพซึ่งควบคุมความประพฤติของ ผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมโดยแพทยสภา ตามพระราชบัญญัติวิชาชีพเวชกรรม พ.ศ. 2525 ข้อกล่าวอ้างของผู้ฟ้องคดีจึงเป็นเพียงความเข้าใจของผู้ฟ้องคดีที่ไม่มีพยานหลักฐานทาง การแพทย์สนับสนุนค่ะ

ส่วนกรณีที่ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้างว่า มีแพทย์ผู้ฝึกงานและบุคลากรทางการแพทย์ หลายคนสามารถยืนยันได้ว่าผู้ฟ้องคดีมีพฤติกรรมปกติ ไม่ได้เป็นโรคจิตเภท นั้น

ศาลฯ เห็นว่า บุคคลที่ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้างดังกล่าวส่วนใหญ่เป็นเพื่อนร่วมรุ่น และ แพทย์ผู้ฝึกงาน ซึ่งมีได้เป็นผู้มีหน้าที่ประเมินความเหมาะสมในการเป็นแพทย์ของผู้ฟ้องคดี อีกทั้งไม่ต้องรับผิดชอบต่อความคิดเห็นของตนเอง ดังนั้น ความเห็นของบุคคลดังกล่าว จึงไม่มีน้ำหนักเพียงพอที่จะหักล้างความเห็นของจิตแพทย์ที่ทำการรักษาผู้ฟ้องคดี และ คณะกรรมการต่าง ๆ ซึ่งประกอบด้วยผู้ทรงคุณวุฒิทางด้านการศึกษา และนักวิชาการ ด้านต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องในการพิจารณาเกี่ยวกับพฤติกรรมและอาการของผู้ฟ้องคดี อย่างต่อเนื่อง ข้ออ้างของผู้ฟ้องคดีฟังไม่ขึ้นค่ะ

ผู้ดำเนินรายการ แต่ว่า ผู้ฟ้องคดีมีความเห็นของแพทย์จากโรงพยาบาลรัฐจำนวน 2 แห่ง ที่วินิจฉัยว่าผู้ฟ้องคดีไม่ได้ป่วยด้วยโรคจิตเภท ไม่ทราบว่าเป็น ศาลฯ ได้พิจารณา ในประเด็นนี้ด้วยไหมคะ

คุณหม่นสกาญจ์ ในประเด็นนี้ ศาลปกครองสูงสุดเห็นว่า จากเอกสารหนังสือรับรองของแพทย์จากโรงพยาบาลแห่งแรก มีข้อความระบุเพียงว่า ในการตรวจครั้งดังกล่าวของผู้ฟ้องคดี ไม่ปรากฏอาการของโรคจิตเภทเท่านั้น โดยไม่ได้ให้การรับรองยืนยันว่าผู้ฟ้องคดีไม่ได้ป่วยเป็นโรคจิตเภทแต่อย่างใดค่ะ

ส่วนหนังสือรับรองจากโรงพยาบาลแห่งที่สอง ซึ่งระบุว่า สุขภาพทั่วไปของผู้ป่วยอยู่ในเกณฑ์ปกติ ก็เป็นเพียงการรับรองสุขภาพโดยทั่วไปของผู้ฟ้องคดีว่าอยู่ในเกณฑ์ปกติเท่านั้น ข้อกล่าวอ้างดังกล่าวจึงรับฟังไม่ได้ค่ะ

สรุปแล้วคดีนี้ ศาลปกครองสูงสุดจึงพิพากษายืนตามศาลปกครองชั้นต้นที่ให้ยกฟ้อง ค่ะคุณนันท์ปภัทร
(คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด คดีหมายเลขแดงที่ อร. 211/2565)

ผู้ดำเนินรายการ จากคำวินิจฉัยในคดีนี้ อยากจะฝากข้อคิดอะไรเพิ่มเติมอีกไหมคะ

คุณหม่นสกาญจ์ อาชีพหมอนอกจากจะต้องเรียนเก่ง ขยันแล้ว ยังจะต้องมีความมั่นคงทางอารมณ์และจิตใจ ร่างกายแข็งแรงสมบูรณ์ อีกด้วยนะค่ะ เพราะหมอเป็นอาชีพที่ต้องดูแลรักษาชีวิตและร่างกายของผู้อื่น เมื่อคดีนี้ปรากฏข้อเท็จจริงว่า นักศึกษาแพทย์ป่วยเป็นโรคจิตเภทและมีพฤติกรรมเสี่ยงที่อาจเป็นอันตรายต่อผู้ป่วย สภามหาวิทยาลัยย่อมมีเหตุผลเพียงพอที่จะใช้ดุลพินิจให้นักศึกษาแพทย์ผู้นั้นพ้นสภาพการเป็นนักศึกษาหลักสูตรแพทยศาสตรบัณฑิตได้ค่ะ

ผู้ดำเนินรายการปิดรายการ วันนี้ต้องขอขอบคุณ คุณหม่นสกาญจ์ เครือสุวรรณ วิทยากรจากสำนักงานศาลปกครอง ที่ให้เกียรติมาพูดคุยกัน และกลับมาพบกับรายการ 30 นาทีคดีปกครองได้ในทุกวันอังคาร 3 ทูม - 3 ทูมครึ่ง ทางสถานีวิทยุกระจายเสียงรัฐสภา และออกอากาศพร้อมกันทาง Facebook และช่อง Youtube สำนักงานศาลปกครองค่ะ และหากท่านผู้ฟังประสงค์จะยื่นฟ้องคดีต่อศาลปกครองผ่านระบบงานคดีปกครองอิเล็กทรอนิกส์ก็สามารถเข้าใช้งานได้ทางเว็บไซต์ศาลปกครอง หรือสอบถามข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับวิธีการลงทะเบียน หรือการดำเนินคดีปกครองผ่านระบบงานคดีปกครองอิเล็กทรอนิกส์ ได้ที่สายด่วนศาลปกครอง 1355 ค่ะ สำหรับวันนี้คุณหม่นสกาญจ์ ๗ และดิฉันนันท์ปภัทร เจลิมสินหรือรัญลาคุณผู้ฟังไปก่อน สวัสดีค่ะ

คุณหม่นสกาญจ์ สวัสดีค่ะ / Jingle ปิดรายการ